

Paweł Pierściński

Ponad pięćdziesięcioletnia działalność twórcza i całe dorosłe życie poświęcone fotografii – niewielu fotografików poza Pawłem Pierścińskim może tak podsumować swój dorobek. Ale też i niewielu ludzi potrafiłoby tak konsekwentnie i intensywnie pracować, tak znakomicie panować nad materią pracy twórczej, organizacyjnej, krytycznej – i materią wzorowej dokumentacji ogromnej ilości własnych prac i innych, również licznych, dokonań.

W swojej niezwykle obszernej twórczości dotknął on wszystkich bez mała technik fotograficznych, zawsze osiągając znakomite rezultaty artystyczne. Realizował wiele tematów – ale podstawowym obszarem jego artystycznej penetracji stał się kielecki krajobraz. Istotą niemal całej jego twórczości jest – nie pozbawiona emocjonalnego podejścia do tematu i elementu kreacji artystycznej – dokumentacja. Szczególnie interesował go krajobraz kulturowy, naznaczony śladami mozolnej pracy człowieka, zapisanej w równoległych rytmach wyoranych brzd, w rysunku szachownicy drobnych poletek, w strukturach różnorodnych upraw. Tworzył krajobrazowe fotograficzne syntezы zawierające głęboko humanistyczne przesłanie pełnego harmonii współistnienia człowieka i natury. Jego systematyczne, przez bez mała pół wieku, dokumentowanie i fotograficzna analiza tego samego fragmentu przestrzeni – Kielecczyny – to unikalne w skali światowej, jedyne w swoim rodzaju działanie. Działanie, w którym wspierali go także inni artyści, tworzący zarówno w ramach kolejnych, formowanych przez niego od 1962 roku struktur stowarzyszeń twórczych (aż do stworzenia Kieleckiej Delegatury, a potem Świętokrzyskiego Oddziału Związku Polskich Artystów Fotografików) jak i według, przez niego opracowanych, spójnych zasad stylistyki Kieleckiej Szkoły Krajobrazu. Najważniejszym osiągnięciem tego znakomitego artysty jest bowiem inspirujące promieniowanie jego sztuki, nabierającej w miarę upływu czasu ciągle nowych wartości. Jej formalne nowatorstwo, które niegdyś wprowadziło na nowo temat krajobrazu w krąg zainteresowań artystów fotografików i wzbudziło zachwyty krytyki, nabrało wagi i rangi klasyki, a poszczególne kadry stały się ikonami polskiej fotografii krajobrazowej. Jego sposób interpretacji krajobrazu, będący jednocześnie perfekcyjną technicznie dokumentacją i syntetycznym, pełnym emocjonalnych odniesień, portretem ziemi, jest źródłem inspiracji dla wielu innych artystów – także z innych dziedzin sztuki. Bowiem im więcej prawdy o ziemi zdoła zawrzeć fotografia, tym mocniej wzruszy odbiorcę i tym silniejsze roztoczy działanie.

Mimo że świat utrwalony w fotografiach Pawła Pierścińskiego coraz bardziej oddala się w przeszłość, te jego słowa nie tracą na aktualności. Świat, który utrwalił w swoich fotografiach Paweł Pierściński już w rzeczywistości nie istnieje. Ocalał dzięki jego wieloletniej pracy i konsekwencji twórczej, dzięki potędze jego sztuki.

Paweł Pierściński jest niekwestionowanym autorytetem polskiej fotografii, zarówno jako znakomity artysta, jak i teoretyk fotografii artystycznej oraz dokumentalnej. Jego doskonała sztuka i wartości, jakie dzięki niej stworzył i utrwalił, nabierają coraz większego znaczenia. Coraz większego znaczenia nabiera również inny, wymierny rezultat jego wieloletnich starań: kolekcja fotografii Kieleckiej Szkoły Krajobrazu, znajdująca się w zbiorach Biura Wystaw Artystycznych w Kielcach, która zawiera około 1 800 unikatowych fotografii pojedynczych i zebranych w pełne wystawy.

Paweł Pierściński jest artystą znanym i cenionym – choć zdarza się, że ciągle nie do końca docenianym.

Ale wartość jego sztuki ciągle rośnie – tak, jak rośnie znaczenie jego osoby jako wybitnego artystycznego autorytetu. (skrót tekstu oryginalnego)